

[Lembourn.]

med ministerens ændringsforslag, som vi i øvrigt er tilfredse med. I princippet vil det betyde, at der vil blive mange ansættelser, som på grund af den generelle karakter vil ramme mange, især B-skatteydere, som ikke har haft en ændring i indkomstgrundlaget, der svarer til den procentuelle forhøjelse. Derfor må der en yderligere beskyttelse af skatteborgeren til, og det er derfor, vi har fremsat forslaget.

Jeg skal ikke komme med yderligere bemærkninger, da jeg mener, at det rigtigste vil være at diskutere det på fredag i forbindelse med anden behandling af kildeskattelovforslaget, idet disse to forslag efter vores opfattelse hænger ganske nøje sammen.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard: Det er hr. Lembourns ord om den meget vidtgående bemyndigelse, der kalder mig op. Den gældende lov giver bemyndigelse til at forhøje skattegrundlaget eller indkomstgrundlaget, hvad man vil, for grupper. Det forandres ikke, og dér har vi klaret os uden klageinstans. Det nye, der ligger i lovforslaget, er, at nu kan det forhøjes for samtlige skatteydere; det stod ikke i den tidligere lov. Det kan kun være i én bestemt hensigt, nemlig at skabe bedre overensstemmelse mellem forskudsskat og endelig skat.

Se, hvis vi nogen sinde fik en ondsindet finansminister, kunne det vel tænkes, at han ville ødelægge en enkelt erhvervsgruppe, hvis han af en eller anden grund havde set sig gal på den. Men jeg kan ikke forstille mig, at nogen sinde en ondsindet finansminister ville lægge sig ud med samtlige skatteydere, dvs. samtlige vælgere, i dette land.

Finansministeren (Grünbaum): Som jeg allerede har sagt, er jeg ganske enig med hr. Lembourn i, at den egentlige drøftelse af dette lovforslag hører hjemme ved anden behandling af kildeskattelovforslaget. Men efter det, der blev sagt af hr. Lembourn, og som hr. Bernhard Baunsgaard nu delvis har svaret på, synes jeg alligevel, at det er rigtigt, at jeg siger et par ord.

Jeg vil da sige: for mig står det sådan, at det er sandhedens time for de konservative, der nu oprinder. Nu har man kørt så længe

med dette, at man ikke kunne bruge § 54 i kildeskatteloven, der ganske rigtigt, som hr. Bernhard Baunsgaard sagde, i forvejen giver finansministeren denne vidtstrakte bemyndigelse — bare på en anden måde. Man har argumenteret med, at det skulle være en generel bestemmelse, men den stod der ikke noget om i loven, det var der ikke hjemmel til. Jeg skal se helt bort fra, at så kunne man jo have skaffet sig den hjemmel; det har man altså ikke gjort. I hvert fald i den offentlige debat har det været sådan, at den ene af de tidligere konservative finansministre, hr. Ninn-Hansen, gentagne gange har påberåbt sig, at man ikke havde denne adgang til en generel regulering; så kunne man altså ikke lave det, og så måtte skatteyderne finde sig i dette fuldstændig vanvittige system, hvor de blev lignet på en 2 år gammel selvangivelse og dermed fik nogle ganske betydelige restskatter, som de i meget, meget stort omfang har reageret imod. Vi ved jo, at henvend en million skatteydere selv har forlangt at få deres forskudsansættelser ændret, fordi de ikke ville have disse restskatter. Nu får vi altså en bestemmelse, der i overensstemmelse med det, som den tidligere konservative finansminister sagde at han skulle have for at klare disse problemer, og så vil de konservative ikke være med! Jeg synes, det er en temmelig kraftig afsløring af de konservative.

Ordføreren for forslagsstillerne (Lembourn): Jeg skal blot sige til hr. Bernhard Baunsgaard og til finansministeren, at naturligvis er vi enige om, at det gælder om at skabe bedre overensstemmelse mellem den betalte og den endelige skat. Når vi har fremsat forslaget, må det ses i forbindelse med, at den generelle forhøjelse givetvis vil medføre, at en lang række skatteydere vil komme i den situation, at deres indkomstgrundlag har haft en anden udvikling end den generelle. Derfor må man prøve på at give skatteborgeren en større beskyttelse, og derfor forslaget om klageinstansen. Men som sagt mener jeg, at drøftelsen hører hjemme i anden forbindelse.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg synes ikke, det skal blive stående, som om borgerne er uden retsbeskyttelse, for det er nemlig ikke rigtigt. Borgerne har altid ad-